

LANDET VITALIA (Brevet från Miranda)

Nu ska ni få höra något mycket märkligt, så märkligt att de flesta vuxna har svårt att tro på det. De vuxna har nämligen tappat bort det mesta av sin **fantasi**. De som inte har tappat bort sin fantasi är ju förstås **barnen**, och ni vet ju, att man måste tro på det för att det ska fungera. Det är därför ni barn ska lyssna noga nu på denna historia.

Detta hände för ganska länge sedan, sisådär 100 år sedan, nästan precis på samma plats vi befinner oss idag.

Här fanns ett litet samhälle, som då precis som nu hette **Vetlanda**. Men allt såg förstås annorlunda ut. Husen var mindre, här fanns små gårdar och torpstugor. Många i samhället hade egen ko, höns och andra djur som de kunde få mat från och annan användning av. Det hade även börjat växa fram större hus, med lägenheter där flera kunde bo. Det hade kommit några affärer, en bank och annat som kom lilla Vetlanda att växa mer och mer.

Just därför rådde stor spänning i det lilla samhället. Vetlanda skulle nämligen få utmärkelsen att kallas för **Stad**.

Folk gjorde fint på gator och på det lilla torget. Det pyntades, det syddes fina kläder, och bakades, allt för den stora **invigningsfesten** som alla var inbjudna till.

Barnen i Vetlanda fick också hjälpa till. De övade sånger och små teaterföreställningar i skolan, och hemma fick de hjälpa till med alla förberedelser.

Det jag nu ska berätta om hände vid den gamla **kvarnen** som låg i utkanten av Vetlanda, faktiskt precis där vi befinner oss nu.

Till kvarnen kom det folk med sin säd för att få det malt till mjöl. Den som arbetade på kvarnen och skötte allt var mjölnaren som bodde i stugan bredvid med sin familj. Det var mycket att göra i kvarnen, då det gick åt så mycket mjöl till alla tårtor, bullar och kakor av alla dess sorter som skulle bakas till festen.

Mjölnaren hade en fru och flera barn som alla fick hjälpa till. Det var ganska slitsamt för barnen, de fick sopa, bära säckar och jaga bort möss.

Som ni alla vet är jag en **Sagofé**, som kan resa mellan tid och rum. För ni vet väl alla att det finns en sagovärld alldeles parallellt med er människovärld?

Det finns så mycket för en sagofé att hjälpa till med i sagovärlden, då där ofta dyker upp något problem. Ibland hinner jag inte med allt jag ska göra, då behöver jag hjälp. Och de som är bäst lämpade är ju de med störst fantasi, och det vet vi ju alla vilka det är, just det, **barnen...**

Ungefär vid den här tiden för 100 år sedan, kom jag hit till människovärlden för att söka efter barn som kunde hjälpa mig med ett speciellt **uppdrag**.

Det fanns nämligen ett **sagoland** som inte var helt olikt lilla Vetlanda då. Det hette **landet Vitalia**. Här bodde de mest udda invånare. Där fanns troll, häxor, älvor och annat oknytt, även de som såg ut som vanliga människor och vanliga djur. Enda skillnaden var att alla kunde prata med och förstå varandra.

Men allt var inte som det skulle i landet Vitalia. Invånarna kunde inte komma överens om hur landet skulle fungera. En del tyckte si, en del tyckte så. De var alltid osams om något och alla ville de bestämma. Det var bråk och kiv och de ställde ofta till det och gjorde bus för varandra.

Då det bästa invånarna i landet visste var att ha **roligt** tillsammans, var alla ledsna över att det blivit så tokigt i deras land. Någon måste resa dit och hjälpa dem att ställa allt tillrätta!

Det var då jag kom just till lilla Vetlanda för att söka efter barn som kunde hjälpa mig och bege sig ut på uppdrag i Sagovärlden. I Vetlanda visste ju invånarna hur man håller ihop och är sams, nu när de skulle få bli en Stad, så vilka kunde passa bättre?

För att hitta just de rätta barnen med tillräckligt mycket fantasi begav jag mig till en liten bäck som rinner nära kvarnen, där jag visste att mjölnarbarnen och deras vänner brukade leka. Barnen hade fått ledigt en stund efter allt tungt arbete.

Till min hjälp hade jag ett **Gyllene Äpple**. Det är nämligen så att endast de som har tillräckligt mycket fantasi kan se detta äpple, för andra är det osynligt.

Jag lade Äpplet på en mossig sten och smög in i skuggan och väntade. Det dröjde inte länge förrän barnen började viska och peka. De hade sett Äpplet. Barnen gick försiktigt fram till Äpplet och tog upp det och tittade förundrat på det.

Det var då jag trädde fram och berättade vem jag var. Barnen som aldrig sett en sagofé förut blev mycket förvånade! De minsta blev lite rädda först, men när de förstod att jag var god började de lyssna på min berättelse om landet Vitalia.

När de hört hela historien frågade jag om de var modiga nog att ta uppdraget att resa till **sagans värld**, och jada, det ville de gärna.

Barnen fick instruktioner om hur man reste till sagovärlden, och när alla var redo bar det av...

Nu ska jag inte berätta om allt spännande barnen var med om i Vitalia, men problemet med invånarnas osämja löste de på bästa sätt...

De utsåg nämligen en **chef** över landet, en ledare som alla respekterade.

Han hette **Greve Jonsson** och han var känd för sitt goda humör och sina roliga historier. Då det bästa invånarna visste var att ha roligt kallade de greve Jonsson för **Kul-chef**, och det var **tur**, för han ville att alla skulle ha kul, må bra och bry sig om varandra. Efter det har det varit frid och fröjd i landet Vitalia i 100 år. Ända tills nu...

Jag har nämligen fått höra av min vän **ugglan Peo**, som vet allt om djur och natur, och som hjälper mig att spana i sagovärldarna, att någonting återigen har hänt i landet.

Det verkar som att invånarna har börjat kivas och bråka med varandra igen, och ställer till det både för sig själva och andra...

Kan det ha att göra med att **någon flyttat in** till utkanten av landet i byn **Rye**, där ingen vill bo? Är det denna någon som ställer till problem för alla? Som förstör och gör orätt med både list och magiska krafter...

Det är dags att resa till Vitalia igen, och se efter vad som egentligen står på!

Nu har jag så mycket att göra i andra sagovärldar, därför undrar jag om **ni** barn vill ta detta uppdrag, att resa till landet Vitalia och se om ni kan hjälpa dem, precis som barnen gjorde för 100 år sedan?

Er vän Miranda

Miranda visade det Gyllene Äpplet för barnen på förskolan, och kan ni tänka er, alla såg de Äpplet!

*Och om barnen ville ta uppdraget och resa till landet Vitalia? **YES!***

Om ni nu av någon anledning tycker att varelserna i ovanstående berättelse påminner er om nu levande personer, är det bara ett verk av er egen fantasi, grattis!